

cult.WEEKEND

DeMorgen. ZATERDAG 05/09/2015

SACHLI GHOLAMALIZAD

Iraans-Belgische breekt door in 'De bunker' (VTM)

'Als ze je constant
wegduwen, word je
vanzelf ambitieus'

WIM VANDEKEYBUS

Choreograaf levert zijn eerste langspeelfilm af

'Mijn tempo moet
omhoog, anders zal
ik er niet veel maken'

© TIM DIRVEN

© BOB VAN NOL

6

De tracks van Kirsten Lemaire

Nu ze op zondagavond op StuBru bekende gasten ondervraagt over hun favoriete nummers: wat is eigenlijk de lievelingsmuziek van Kirsten Lemaire zelf?

12

Choreograaf maakt langspeelfilm

Met *Galloping Mind* maakt Wim Vandekeybus zijn grote debuut als filmregisseur. "Ik dacht dat ik dat wel kon."

18

Bruce Dickinson

De Iron Maiden-zanger is genezen van tongkanker en komt met een nieuwe dubbel-cd. "Dubbel zoveel muziek én artwork. Cool!"

24

Tv-tips en -programma's

Jules Hanot loodst u door de drukke televisieherfst.

37

Vacature

De vakantie is voorbij, we zijn weer aan de slag. Hoe geef je je carrière een boost als je werkzaam bent in sales of marketing, of in consulting?

Actrice **SACHLI GHOLAMALIZAD** is even ambitieus als haar personage in de misdaadreeks 'De bunker'

'Ik heb nog niet veel kansen gekregen'

TELEVISIE

De bunker
Elke maandag om 21u45 op VTM

Op haar tiende wist Sachli Gholamalizad (33) het zeker: ze zou actrice worden. Haar Iraanse familienaam en looks zorgden voor wat vertraging. Met een eigen monoloog maakte ze haar entree al op de Bühne. Nu leert ook het grote publiek haar kennen als inspecteur Farah Tehrani in *De bunker*.

PIETER DUMON

en bos pikzwart haar, felle lichtgrijze ogen en een stel eindeloze benen. Opvallen doet Sachli Gholamalizad sowieso. Zowel op als naast het scherm. We zitten nog maar pas op een Antwerps terras wanneer de actrice wordt aangeklampt. Een vrouw komt Sachli feliciteren. Ze heeft de theateervoorstelling *A Reason to Talk* gezien – een monoloog waarin Sachli de relatie met haar moeder fileert – en komt de actrice nog eens expliciet vertellen hoeveel indruk dat heeft gemaakt.

"Ik weet nooit hoe ik met dat soort reacties moet omgaan", zal ze later bekennen. "Bekend zijn is waarschijnlijk niets voor mij. Wanneer ik merk dat mensen me herkennen en over me praten, denk ik altijd dat ze aan het roddelen zijn. Dan moet ik me inhouden om

niet boos te worden." Een probleem waar de actrice maar beter een oplossing voor kan zoeken, nu ze wekelijks te zien is in *De bunker*. In die nieuwe fictiereeks op VTM speelt ze Farah Tehrani, een hyperambitieuze inspecteur bij de Staatsveiligheid. Vriend en vijand zijn het erover eens: dit is de rol die voor Sachli's grote doorbraak moet zorgen. "Zelf ben ik daar niet zo mee bezig", zegt ze. "Die doorbraak en de bekendheid die daaraan vasthangt, is bijzaak. Ik wil gewoon een zo juist mogelijke actrice zijn."

Wat ze daar precies mee bedoelt, valt moeilijk uit te leggen. Zo'n 'juiste' actrice combineert een vlekkeloze acteerprestatie met een boeiende rol in een interessante reeks. En net daar wrong het schoentje de voorbije jaren. ➔

► Sachli Gholamalizad: 'Bekend zijn is waarschijnlijk niets voor mij. Als ik merk dat mensen over me praten, denk ik altijd dat ze aan het roddelen zijn.' © TIM DIRVEN

► Sachli Gholamalizad als inspecteur Farah Tehrani in misdaadreeks *De bunker*. © DE BUNKER

"Ik ben ondertussen 33. Ik ben acht jaar professioneel bezig en zit al veel langer in het circuit (Gholamalizad vertolkte eerder al kleinere rollen in tv-series zoals 'Witse', 'Aspe', in de VTM-telenovelle 'Ella' en in de film 'De helaasheid der dingen', red.). Al die tijd hoor ik dat het zo moeilijk is om allochtone acteurs te vinden. En als ze ons al vinden, dan komen ze met vreselijke scripts aanzetten.

"Niet dat ik alleen sterke vrouwen wil spelen. Ik wil gerust ook eens in de huid van een onderdrukte kwezel kruipen. Maar dan moet die rol wel juist zitten. Zo'n rol moet bijdragen aan het wederzijdse begrip in onze samenleving. Als je een verhaal maakt over terrorisme en weer een allochtoon als slechterik opvoert, dan is dat gewoon flauw. Dat zijn niet het soort verhalen die ik met het brede publiek wil delen.

"Ik ben net nog gepolst voor de rol van een geradicaliseerde moslima. Maar als je dan dat script leest, merk je dat je personage in een paar takes evolueert van hoer naar IS-strijdster. Waarom moet dat zo extreem? Zo'n rol wordt ook niet uitgewerkt. De scenaristen doen geen enkele moeite om uit te leggen waarom dat personage zo'n transformatie doormaakt. Mijn rol in *De bunker* is wat dat betreft een verademing. Farah is een sterke,

ambitieuze vrouw die ook nog eens perfect Nederlands spreekt."

Er ligt wel een zware nadruk op haar vreemde roots.

"Dat past wel bij de rol. Omdat ze vaak meerdere talen spreken, werken bij Staatsveiligheid heel veel mensen van vreemde origine. Natuurlijk zou het fijn zijn om eens een rol te kunnen spelen waarbij mijn afkomst niet van tel is, maar het komt er nooit van."

Omdat je er uitziet zoals je er uitziet?

"Dat is altijd het excuus. Maar eigenlijk zou dat geen issue mogen zijn. In Nederland kan ik zonder probleem een gastrol spelen zonder dat daar een heel verhaal aan moet vasthangen over de herkomst van het personage in kwestie. In Vlaanderen kan dat niet. Wanneer hier een allochtone acteur in beeld komt, moet het plots over zijn of haar land van herkomst gaan en alle miserie die je daar kunt beleven.

"Ik heb tot nu heel weinig kansen gekregen. Dat vreet aan me. Vroeger had ik vertrouwen in mezelf; ik wist dat ik kon acteren. Dat is weggeëbd toen ik merkte dat mijn vriendinnen wel en ik niet voor castings werd gevraagd. Al is dat ook een voordeel geweest. Het heeft me harder gemaakt, bereid

om te vechten voor wat ik wil. Wanneer ze je constant wegduwen, word je vanzelf ambitieus. Uiteindelijk heb ik het heft in eigen handen genomen en zelf een theatervoorstelling gemaakt."

Die voorstelling – *A Reason to Talk* – werd een onverwachte hit. Jubelende recensies, een bekroning

'Wanneer een allochtone acteur in beeld komt in Vlaanderen, moet het plots over zijn of haar land van herkomst gaan en alle miserie die je daar kunt beleven'

op Theater aan Zee en vorige week sleepte ze op het Fringe Festival in Edinburgh de Fringe First Award in de wacht. "Daar spelen was een les in nederigheid", vertelt Sachli. "Het is echt knokken. Je speelt elke dag, drie weken aan een stuk, soms voor maar tien mensen. En toch moet je elke voorstelling opnieuw voluit gaan. Er kan altijd een recensent of een boekingsagent in de zaal zitten. Gelukkig waren de reacties goed.

Vanaf september ga ik sowieso opnieuw op tournee in België en Nederland. Met wat geluk kan ik er ook een internationaal luik aan breien."

Sachli's agenda voor volgend jaar loopt ook al aardig vol. Ook met theaterwerk: opnieuw een monoloog, waar ze vanaf april bij de Brusselse KVS mag aan sleutelen. Dat de carrière van Gholamalizad nu pas op kruissnelheid komt, heeft niet alleen met haar looks, maar ook met haar wispelturige karakter te maken. Sinds ze als tienjarig meisje na een geslaagde schoolmusical het applaus in ontvangst nam, lag haar toekomstplan vast. Ze zou actrice worden.

Een droom die bij vader en moeder Gholamalizad aanvankelijk op weinig enthousiasme kon rekenen. Zij waren een paar jaar eerder vanuit Iran naar België gekomen. Op de vlucht voor het oorlogsgeweld en op zoek naar een betere toekomst voor hun kinderen. "Iraniërs willen dat hun kinderen ofwel ingenieur ofwel dokter worden. Alles wat niet binnen die twee categorieën valt, stelt niks voor."

Uiteindelijk gingen ma en pa toch overstag. Sachli trok naar het deeltijds kunstonderwijs. Vandaar ging het richting RITS. Maar na twee jaar daar stond haar acteer-carrière plots op losse schroeven. "Ik ben sowieso geen academisch

mijn eigen manier. Op het RITS duwden ze me heel nadrukkelijk in de richting van het exotisme, terwijl ik duidelijk had aangegeven dat ik andere dingen wou doen. Het klikte ook niet meteen met de docenten. Na twee jaar had ik genoeg van acteren. Ik moest daar gewoon weg. Maar toen ik die beslissing eenmaal genomen had, is de liefde voor het acteren toch weer gaan groeien. Ik ging op zoek naar een ander soort opleiding en kwam zo in Parijs terecht."

In de acteurschool van Jack Waltzer. Ik had nog nooit van de man gehoord, maar blijkbaar bracht hij ook de grote Dustin Hoffman de kneepjes van het vak bij.

"Die man is een icoon! Ik zat met grote namen in de klas. Bérénice Marlohe bijvoorbeeld, die in de meest recente Bond-film een bond-girl speelt. Sommige acteurs, vaak gevestigde namen, blijven bij hem langsgaan. Een heel verfrissend systeem. Bij ons bestaat dat soort bijscholingen voor professionele acteurs niet. Terwijl het volgens mij toch de juiste manier is om als acteur in het leven te staan. Ook op je vijftigste moet je nog steeds streven naar perfectie."

Waltzer is een adept van methodacting. Moet je in die filosofie maanden aan een stuk meelopen met de agenten van Staatsveiligheid voor je een rol als die van Farah kan spelen?

(lacht) "Dat is een hardnekkig misverstand. Methodacting gaat vooral om het trainen van je geest in het oproepen van bepaalde emoties. Methodacting betekent niet dat je continu in je personage moet blijven zitten. Integendeel zelfs. Je leert net om in een vingerknip in en uit zo'n personage te stappen."

"Vooral voor televisiewerk is dat handig. Meestal moet dat snel gaan. Je kunt niet zeggen: 'Mannen, ik voel het nog even niet. Kan ik nog twintig minuutjes krijgen?' Dat in- en uitstappen is een kwestie van training. Meer niet. Vergelijk het met een muzikant. Die speelt toch ook elke dag? Als je dat niet doet, dan ga je op den duur minder virtuoos klinken. Dat is gewoon zo."

"Al moet je voor zo'n rol als die van Farah in *De bunker* ook wel weten waar het precies om gaat. Ik heb geleerd hoe je een pistool moet vasthouden, hoe een huiszoeking

verloopt en op welke manier je iemand onder schot houdt. We hebben ook een briefing van de Staatsveiligheid gekregen. Maar daar mag ik eigenlijk niets over zeggen."

Dat begint al aardig als een agente van de Staatsveiligheid te klinken.

(lacht) "Eigenlijk net niet. Wie voor de Staatsveiligheid werkt, zal daar nooit zelf over beginnen. Dat is bijvoorbeeld een van de dingen die we tijdens onze briefing hebben geleerd."

"Ik wilde vooral te weten komen wat voor soort mensen die agenten zijn. Hoe staan die mensen in het leven, hoe gaan ze met elkaar om, hoe klinken hun gesprekken. Dat zijn dingen die je mee kunt nemen bij de ontwikkeling van je personage. Dat is je job als acteur. Het is wat ik eerder al zei: Ik wil een zo

'Als ze je constant wegduwen, word je vanzelf ambitieus. Uiteindelijk heb ik het heft in eigen handen genomen en zelf een theatervoorstelling gemaakt'

juist mogelijke actrice zijn. Een actrice die pure verhalen brengt. Dingen waarvan ik vind dat ze moeten verteld worden."

Zit je bij een misdaadreeks als *De bunker* wel op de juiste plaats daarvoor?

"*De bunker* draaien was een leerrijke ervaring. Ik houd graag de touwtjes in handen, oefen liefst controle uit. Dat kon nu niet. Je moet andere mensen in vertrouwen nemen, leren samenwerken en je aanpassen aan de visie van anderen."

Is het voor een controlefreak schrikken wanneer je het eindresultaat op het scherm ziet?

"De afleveringen die nu op het scherm komen, zijn meer dan een jaar geleden gedraaid. Dat helpt. (lacht) Het zit al wat verder in je geheugen. Je hebt niet constant het gevoel dat je van een bepaalde

Sachli in het theater

A REASON TO TALK
Komende maanden op tournee in België en Nederland, www.kunstz.be

In deze bekroonde theatermonoloog zoekt Sachli Gholamalizad naar verklaringen voor de moeilijke relatie die ze met haar moeder ondervindt. Op basis van zelfgedraaide beelden uit Iran en België, dagboekfragmenten, herinneringen, romans en soundscapes boetseert Gholamalizad hun generatieconflict om tot een eigenzinnige voorstelling.

scène nog wel een betere take hebt gedraaid. *De bunker* heeft me geleerd om los te laten. Er zijn *call sheets* waarop staat waar je wanneer moet zijn, je kleren liggen klaar, er is zelfs eten. Ik heb leren genieten van het feit dat ik niet alle verantwoordelijkheid moet dragen.

"Op televisie zijn tegenwoordig

ook heel veel mooie dingen te zien. Wanneer ik een reeks als *Broadchurch* zie, denk ik: daar wil ik inzitten. Ik ben nu veel ambitieuzer dan toen ik twintig was. Dat moet ook. Ik ben er ondertussen 33, dan voel je dat de tijd dringt. Ik heb nog maar vijf jaar. Misschien moet het toch nu gaan gebeuren."

9DE EDITIE MAF: DE MUREN ROND EN TUSSEN ONS

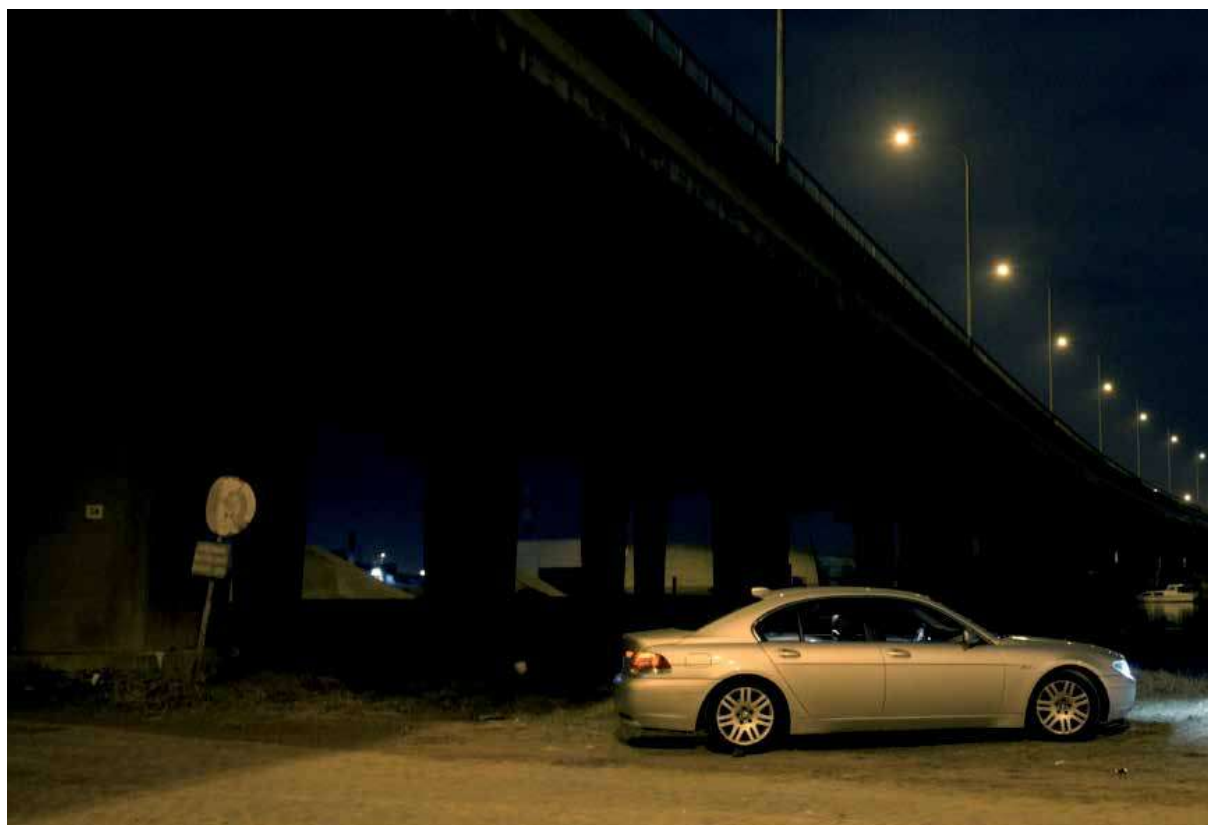
MESTIZO ARTS FESTIVAL

TEKST: JOKE EMBRECHTS / FILMSTILL UIT 'DE FIGURANT'

MAF (MESTIZO ARTS FESTIVAL), HET KUNSTENFESTIVAL DAT FOCUST OP MIX EN STEDELIJKHEID EN DAARMEE JAARLIJKS DUIZENDEN BEZOEKERS TREKT, IS AAN ZIJN NEGENDE EDITIE TOE. THEMA DIT JAAR IS 'DE MUUR', IN REËLE EN MENTALE ZIN.

Welke muren vinden we vandaag terug in de stad? Vormen muren grenzen of net mogelijkheden, een canvas? Door middel van verschillende artistieke praktijken zal MAF reflecteren over de muren

rond en tussen ons. Negen jaar geleden ontstond MAF als een festival voor jonge kunstenaars, meestal van andere origine, die elders binnen de kunsten nog geen plaats vonden. Naast mix focust MAF op stedelijkheid, alle kunstvormen die in de stad leven vinden binnen het festival hun plek: theater, dans, muziek, beeldende kunst maar ook hiphop, slam, graffiti... Vlaamse en andere culturen bestaan er met en naast elkaar. MAF bekleedt dan ook een unieke positie binnen het kunstenlandschap. Waar veel organisaties er maar niet in slagen een divers publiek te bereiken, bereikt MAF dit wel, door van binnenuit voor een divers aanbod te zorgen.

Flanders Today

DANCE: Monument 0

After a half-century of retreat from the world at large, into formal navel-gazing and the equally abstract, narcissistic fiction of psychoanalysis, contemporary art is often rightly criticised for its political quietism. Hungarian choreographer Eszter Salamon is re-introducing reality and contemporary dance, beginning with *Monument 0: Haunted by Wars (1913-2013)*. The [heavily researched production](#) reviews a brutal century of conflict. Salamon and her six performers fuse the hard matter of history – the names, dates and places as well as the cultural particularities of the parties involved – with the formal sophistication that has become contemporary art's stock-in-trade.

20 & 21 October, 20.30 at Kaaaitheater, Brussels

EVENT: Mestizo Arts Festival

The [Mestizo Arts Festival](#) has been supporting socially engaged, multidisciplinary creation in Antwerp since 2007. This year's theme – the wall – is particularly relevant as Europe's Schengen agreement turns to dust before our eyes. Many of the 150 artists will present pieces exploring the physical and virtual walls that separate people as well as those people's symbolic resistance strategies. Graffiti, anyone? Highlights include the city-wide exhibition *Mural: The Wall as Canvas* and *Woeste Hoogten*, a Flemish adaptation of *Wuthering Heights* conceived by iconic Argentine performance artists Lolo Y Lauti. The production substitutes talking household appliances for human actors.

16-31 October at Arenbergschouburg, Antwerp

More events that deserve your attention

Massive Attack: The British trip-hop group are preparing their [European tour](#) to prove that they continue to be pioneers of exciting, experimental and apocalyptic music, and to showcase material from their forthcoming new album, the first since 2009's *Heligoland*. 10 February, Paleis 12, Brussels Expo, Belgiëplein 1, Brussels

to explore identity as he follows in the footsteps of Flemish migrants to Canada

[FULL STORY »](#)

[READ MORE](#) [NO COMMENTS](#) [SHARE](#)

The week in activities: 14 October

13 Oct 2015 by [Diana Goudwin](#)
Abbey tours, slow road weekends and ocean film festivals: fun family activities in Flanders and Brussels this week

[FULL STORY »](#)

[READ MORE](#) [NO COMMENTS](#) [SHARE](#)

De Standaard

10 FESTIVAL CREATIEF MET BETON

Een journaliste van de conservatieve nieuwswaarder Fox News poseerde begin deze maand voor een resistent stuk van de Berlijnse Muur met als bijscript op Instagram "wall's work" – een niet mis te verstane verwijzing naar haar steun voor een muur die verschillende Republikeinse presidentskandidaten tussen de VS en Mexico willen bouwen. Maar vanzelfsprekend werken muren op geen enkele manier – er staat nog amper een stuk van de Berlijnse Muur overblijvend – en dus vertrekt de volgende editie van het Mestizo Arts Festival vanuit de idee dat alle muren weg moeten, of dat we er op zijn minst iets creatiefs moeten mee doen. Van 16/10 tot 31/10 op verschillende locaties in Antwerpen, [mestizoartsplatform.be](#)

Street art

Mestizo Arts Festival sloop muren

Binnenmuren van Antwerpse cultuurhuizen krijgen make-over

Het Mestizo Arts Festival schiet op 30 oktober uit de startblokken. Het kunstfeest, dat een mix brengt van verschillende kunstvormen en artiesten is al aan zijn achtste editie toe. Centraal thema dit jaar is 'de muur'. In de geest daarvan werden enkele muren van Antwerpse theaters al stevig onder handen genomen.

* Tijdens het Mestizo Arts Festival (MAF) geven artiesten uit verschillende disciplines hun visie op de nieuwe stedelijkheid. Jaarlijks bevielt het festival duizenden bezoekers. 150 artiesten reflecteren van 16 tot 31 oktober over de muren rond en tussen ons. "Wat muren maken een belangrijk deel uit van de stad", legt Gerardo Salinas uit, artistiek directeur van MAF. "De stad is altijd in beweging, altijd in verandering. Er komen steeds meer mensen wonen, allemaal met een diverse achtergrond. Dat heeft een impact op alles: op milieutoestand, op kunst, op de beleving van kunst. We proberen om alle kunstvormen die leven in een stad te bundelen. Muren worden vaak als een obstakel of drempel ervaren, maar een muur is ook een canvas. Daarom gaan we met 150 artiesten, elk met hun eigen visie, de uitdaging aan om rond dat thema te werken."

Street art

Dat resulteert onder meer in de tentoonstelling 'Murals, de muur als canvas'. Zowel in de Arenbergschouwburg, DE Studio, wplanner en het Koninkrijks Onderstevens Platform als in Laretsaal in Mechelen en de Koninklijke Vlaamse Schouwburg in Brussel is een van de binnenmuren aangepakt. Alle werken

Artistiek directeur Gerardo Salinas van het Mestizo Arts Festival in de Arenbergschouwburg voor een 'bewerkte' binnenmuur. FOTO: JIMMY VAN DER MEULEN

zijn geïnspireerd op de wereldberoemde Mexicaanse muralist Diego Rivera.

"De bedoeling is om street art, die je steeds meer in het straatbeeld ziet opdruken, naar binnen te halen, naar de theaters", zegt Gerardo Salinas. "Veel mensen vinden street art geen kunst maar eerder als een vorm van vandalisme. Maar wanneer wordt kunst kunst? Op welke manier evolueert een kunstvorm? In overleg

met de cultuurhuizen hebben we geprobeerd daar een antwoord op te vinden. Op elke locatie zal een inhoudelijke receptie gehouden worden, maar bezoekers kunnen ook doelmaken aan een gepast parcours langs de verschillende muren in Antwerpen. Bovendien zullen de interpretaties van Rivera via livestreaming te zien zijn naar de originele werken in Mexico."

Ook aan het station Luchthof is

een muurschildering aangebracht, ze is meteen ook het campagnebeeld van het MAF.

Virtuele muren

Met muren doet het MAF niet enkel op de concrete, zichtbare structuren. Ook virtuele muren tussen mensen komen aan bod. Het thema 'politieke muur' wordt aangehaald door verschillende regionale politici, wordt artiesten. Zo heeft Aja Moner (VS) het

over de recente conflicten in Amerika en gast Radeef Ziadah (Tulstus/VK) dieper in op de muur die Palestina en Israël scheidt. Sin-odienel presenteert op 21 oktober samen met MAF en Villanelle De Honder. Een voorstelling over de vergane glorie van een dictatuur. Het is een satirische monoloog over genit, glorie en vervel gebracht door acteur Chak Mleil.

Het programma tijdens het Mestizo Arts Festival is erg uiteenlopend en dat is volgens Gerardo Salinas ook meteen de kracht van het evenement. "Kunst is een bijzondere vorm van communicatie waarmee je ook inslachten krijgt in de taal van de artiesten", zegt hij. "Het festival is de gelegenheid om verschillende kunstvormen met elkaar in contact te brengen. Maar MAF is vooral een festival dat de ervaring van het publiek enorm belangrijk vindt. De kunstvormen worden samen genomen in een zoektocht naar de nieuwe verbeelding. Nieuwe kunstvormen in de stad onder de aandacht brengen onder afbreuk is dus ook wat er is. Zo kunnen we ook mensen een platform geven."

Het Mestizo Arts Festival start op 30 oktober. Het rolt die avond de rode loper uit en presenteert de karikatuurde Hollywoodeditie, de even presentie van de langspeelfilm 'De Pijpbeurt' van Damián Llanos en Simón Ballester.

JAN STASSIERS

• www.mestizoartsfestival.be

Funtsemaar Joachim aan het werk in DE Studio. FOTO: PHILIP DE JONGE

Foto: Joren De Weerd

4
shares

MECHELEN - Met een feestelijke avond verklaarde t,arsenaal het nieuwe seizoen donderdagavond voor geopend. Voor artistiek leider Michael De Cock wordt het zijn laatste voor Mechelens grootste toneelhuis. Met Dood van een Handelsreiziger regisseert De Cock zelf nog één klassieker.

Volgende zomer, na tien jaar, neemt regisseur, acteur en schrijver Michael De Cock afscheid van t,arsenaal. Voor het toneelhuis wordt dat het einde van een tijdperk. Maar eerst wil De Cock nog één keer knallen. "Op 1 oktober moeten alle gezelschappen en huizen hun dossier indienen, er heerst dus weer veel nervositeit in de sector. Maar eens die deadline voorbij kijk ik met véél plezier vooruit naar mijn laatste jaar", stelt De Cock, die in 2016 naar de KVS in Brussel vercast.

"Eindigen met een klapper"

ek tot urban

LET'S GO URBAN ORGANISEERT
DANCEBATTLE IN ARENBERG

Als soll man nicht auf's Geringste
jemandem sein Misgeschick mit
eigener Katze helfen? In der
Anleitung: "Gib mir einen
Hilfschub!" Ingeborg hat sich selbst
publik gemacht, die Schenkerin
ist, sagt Ingeborg. Ingeborg
ist Ingeborg.

„Insbesondere die steigende Vielfalt der Arbeitsverhältnisse, die durch den Wandel der Lebens- und Arbeitsbedingungen in der zweiten Hälfte des 20. Jahrhunderts zu beobachten ist, verlangt eine entsprechende Ausgestaltung der Arbeitsverträge.“

Erstens ist es notwendig, dass ein
entsprechendes Gesetz erlassen wird,
das die "Geld" Abgabe von Kapital zu
den von 5000 Euro (bisher von 1000
Euro) zu 2000 Euro erhöht. Dies ist
eine wichtige Voraussetzung für die
Realisierung der Ziele des Gesetzes.
Zweitens ist es notwendig, dass die
Geld Abgabe von Kapital zu den von
5000 Euro (bisher von 1000 Euro) zu
2000 Euro erhöht wird. Dies ist eine
wichtige Voraussetzung für die
Realisierung der Ziele des Gesetzes.
Drittens ist es notwendig, dass die
Geld Abgabe von Kapital zu den von
5000 Euro (bisher von 1000 Euro) zu
2000 Euro erhöht wird. Dies ist eine
wichtige Voraussetzung für die
Realisierung der Ziele des Gesetzes.

[illegible]

WISSEN: UNABWISSENHEIT
In seinem letzten, ebenfalls noch unveröffentlichtem Buch, *Die Kunst des Denkens*, schreibt Schlegel: „Nur das Unwissen ist die Kunst des Denkens.“

[illegible]

BEURS
VR 23/10 - MA 26/10

Megavino

[illegible]

WATER RESOURCES, 2000

PARTY
ZA 24/10

Beestig

[illegible]

By Dr. David A. ...

This is Antwerp

Mestizo Arts Festival ** 16 – 31 October

Are you ready for a surprising and exciting arts festival? From the 16th of October until the 31st Mestizo Arts Festival will set foot on Antwerp ground again. The festival brings you a new wave of artists with their own view on cities of the future. You can expect artistic experiment and a mix of theatre, music, dance, expo and party. #MAF15 will show you what is going on in the big cities, with artists from Belgium, Buenos Aires and Mexico. The festival is organised for the 9th time, and the theme of this year is “The Wall”.

#MAF15: THE WALL

During the Mestizo Arts Festival artists will give their view on urbanization and Street Art. At #MAF15, 150 artists will reflect about walls around and between us. Walls not only have an impact on mobility, but also on the role of art within a society. Walls often are seen as an obstacle, but a wall can also function as a canvas. The program of the festival is really diverse, and that is also the strength of the festival. The experience of the audience is the most important goal of the festival. This Antwerp had a closer look at the program and picked some favourites (also for English speaking audiences).

Street Art entering Theatres

Besides performances, you can also have a look at street art at the exhibition ‘Mural, the wall as canvas’. Contemporary artists have given their own interpretation of the work of Mexican muralist Diego Rivera. You can see these amazing pieces in *wp Zimmer* (Gasstraat 90), *Arenberg Theatre* (Arenbergstraat 28) by JAZ aka Franco Fasoli – Argentina), *DE Studio* (Maarschalk Gerardstraat 4) by JOACHIM and in KOP VZW (Jan van Gentstraat 6) by Charlotte Dumortier, El Neoray, Jos Verwer, Jango Jim en Rein Vyncke. The mural at Antwerpen Luchtbal (station) is also used in the campaign of MAF15.

****Opening****

The start of the festival is on the 16th of October with the opening of the MURAL of one of the best street artist in the world: JAZ (AR) in the entrance hall of the Arenberg Theatre. A pink carpet will be unrolled and the avant-première of DE FIGURANT (€7,-) (English subtitles) about drugs & dreams, and a crazy party afterwards will start the festival. [16/10 | Opening | 7pm | Arenberg Schouwburg | Free entrance]

****SYSTEM_D & Festival Bâtard****

The underground film festival in Brussels, SYSTEM_D, and Festival Bâtard are also present at #MAF15. They will have a wide range of installations, performances, movies and music. Find an eclectic and uncensored offer of aesthetic selection of Brussel movies and a concert of Badi Banx (<https://www.facebook.com/iambadi>). Bâtard will bring you different performances that come from the pop/sub/urban culture and will be transformed at #MAF15. And Sundays are also for coffee and cake, so that's included in the price. [18/10 | SYSTEM_D & Festival Bâtard at #MAF15 | starts at 2pm | Arenberg Theatre | €10,-]

****The Political wall****

Aja Monet (US) is a poet and performer from Brooklyn. She won the legendary Nuyorican Poet's Café competition in New York. She combines her extraordinary voice with her imagination on stage. Rafeef Ziadah is a Palestinian refugee and activist who currently lives in London. She is well known by her poems “Shades of Anger” and “We teach life, sir”. Grada Kilomba is a Portuguese writer, theorist and interdisciplinary artist. Her work draws on gender, race, trauma and memory. Currently she is a writer/artist in residence in Berlin where she is developing a series of projects on ‘Decolonizing Knowledge – Performing Knowledge’ (2015-2017), using writing, performative narrative and visual art as forms of alternative knowledge production. These three powerful women will pierce the political wall with their words at #MAF15. [22/10 | The Political Wall | 8:30pm | Arenberg Theatre | €7,-]

****Mirror of Society****

This Urban dance performance will not leave you unmoved. The dancers of *Let's go Urban* will tell a story about life, and how to deal with it. Do you choose to live the same as everyone else? Or do you choose to go against the current? [23/10 | Mirror of Society | 8:15pm | Arenberg Theatre | € 12,-]

****SUNDance****

From hiphop to contemporary dance: SUNdance will give you the unique opportunity to get in touch with today's dance scene. And since it's Sunday, you will also be available to enjoy coffee and cake (included in the price). The 6 dance performances will take place between 2 – 5pm. [25/10 | SUNdance | 2 – 5pm | Arenberg Theatre | €10,-

****Partials****

In Partials, Luca Kortekaas is investigating the relation between dance, music, projection and drawings. Partials exists out of seven elements that are transformed into a self portrait again and again.

****MICTLAND – Fiesta de los muertos ****

Like every year, MAF will also organize an amazing afterparty to close the festival. Get yourself a costume that impresses (dress-code: 'El Mariachi' meets 'From Dusk till dawn') and dance the night away on the best tunes by different DJ's.

MAF resto

Besides all the events you can also eat at the MAF resto in Arenberg. Every day, except on the 16th, 20th, 24th and 28th you can meet up with your friends (or you can go by yourself) and have a bite for only €10,- before you visit the festival. Make sure you make a reservation at least 3 days beforehand. Join #MAF15 in the search of new imagination and new art forms in the city without losing sight of what is already there. There is also a wide variety of Dutch speaking performances, movies and plays. For more information on the festival and the program visit <http://mestizoartsplatform.be/maf-2015/programma-maf-2015/>

See you there!

"En de oplossing zal toch vooral van ontsaai, of prachis, moeten komen. Door bijvoorbeeld in het verband twee minuten na te denken voor je dingen als 'Prise for Paris, home Syria' op Facebook post."

[Kif Kif Filmblog] De Figurant: Een gesprek met Daniel Lambo en Junior Mthombeni

05-08-2015 | Orlando Verde

“De Figurant gaat in essentie over Thabo, een crimineel met acteerambities die ten onder gaat in het Antwerpse drugsmilieu”. Maar de film telt meerdere lagen, het gaat even goed over wat het betekent om een carrière uit te willen bouwen als acteur maar omwille van je roots vast te blijven hangen in clichérollen.

Er zijn auteurs wiens namen bekend in de oren klinken, maar wiens bekendheid niet helemaal te danken is aan het establishment. Het zijn auteurs, geschoold of niet, die in een parallel circuit groeien en stilaan moeilijk te negeren worden. Auteurs die iets hebben van een dwarsligger, niet omdat ze in de weg van anderen staan, maar omdat ze tegen wil en dank een zelfbepaald traject volgen. Drie van hen hebben dit jaar beslist om samen te werken: Fikry El Azzouzi, schrijver van twee romans, een novelle, zes toneelstukken en massa's spraakmakende opinieartikels; Junior Mthombeni, met een indrukwekkend CV als acteur, muzikant, toneelregisseur en medeoprichter van SIN Collectief; en Daniel Lambo, een van de meest productieve en veelzijdige filmmakers die vandaag actief zijn in ons land. Samen tekenen ze voor *De Figurant*, een film die op de rand tussen donkere komedie en actieprent belooft te balanceren.

“De bijtende stijl van Fikry is herkenbaar”, zegt Lambo, die naast Mthombeni aan een rustige tafel van een Brussels terras zit. *“Het is geen film die je meteen gaat omarmen, omdat er voor iedereen tegendraadse dingen in zitten”.*

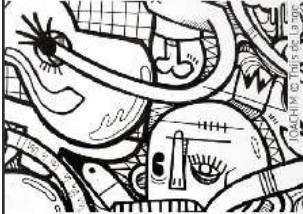
“De Figurant gaat in essentie over Thabo, een crimineel met acteerambities die ten onder gaat in het Antwerpse drugsmilieu”. Maar de film telt meerdere lagen, het gaat even goed over wat het betekent om een carrière uit te willen bouwen als acteur maar omwille van je roots vast te blijven hangen in clichérollen. Thabo is terughoudend over de aanbiedingen die hij krijgt om een crimineel te spelen. *“Hij wil zijn droom volgen, hij wil een acteur worden, maar ondertussen wordt hij aangesproken en verzeilt hij in het criminele milieu”,* zegt Mthombeni die de rol op zich neemt. *“Hij wordt dat wat hij niet wil spelen”,* vervolledigt Lambo.

Samenwerking

Met drie ‘auteurs’ een geheel creëren is niet evident. Zeker wanneer elk van hen een duidelijke artistieke identiteit heeft. Na vele samenwerkingen begrijpen El Azzouzi en Mthombeni elkaar goed, ze delen ook een soort ‘leefwereld’. Voor Lambo was het een uitdaging, om die leefwereld volledig te begrijpen. *“Tussen hen is het maar één woord, terwijl het voor mij langzamerhand gaat”,* bekent hij, *“ik heb bijvoorbeeld geen racisme aan den lijve ondervonden: er zijn grote dingen die veel bepalen”.*

“Als regisseur beschouw ik mezelf als een katalysator voor debat of conversatie”. Meer dan bepalen hoe alles moet gebeuren werkt Lambo aan hoe hij hetgeen hij voorgeschoteld krijgt kan omzetten naar filmtaal. Zijn rol in dergelijke omstandigheden vereist flexibiliteit. *“Er is bij iedereen een opening”,* zegt Mthombeni, *“we moeten naar elkaar luisteren en samen zoeken: eigenlijk gebeurt op de set, op microniveau, wat we in de samenleving willen zien gebeuren. En dat gaat met botsen, vallen*

MESTIZO ARTS FESTIVAL

#MAF15DEMUUR
This year we focus on the walls in our cities. Check out MURAL: interpretations of murals of Diego Rivera by today's street artists.

16-31 OKTOBER

More than an arts festival. Experiment & research in the cities of the future. Theatre, music, dance, expositions,...

MESTIZOARTSFESTIVAL.BE

Subbacultcha Events. Free for members

Sign up for €8 per month at subbacultcha.be

18 October: U.S. Girls

B-Movie: Lust & Sound in West Berlin 1979-1989

U.S. Girls
18 October - Botanique, Brussels
20.00 | €13 | Free for members

American-born, Toronto-based multidisciplinary artist Meg Remy unveils her talent in a profusion of colourful shades. By means of uplifting eccentric pop music, the artist discloses her concerns about American society and about questions of gender equality. After releasing an extensive opus over the past couple of years, U.S. Girls just released her new LP. The singles 'Damn That Valley', 'Windows Shade' and 'Woman's Work' have already set the tone of what is one beat-driven and glamorous hell of a record.

B-Movie: Lust & Sound in West Berlin 1979-1989
20 October - Sphinx (Film Fest Gent), Ghent
22.30 | €12 | Free for members upon registration

With its copious images and audio material, *B-Movie: Lust and Sound in West Berlin* is a documentary and a declaration of love rolled into one. If you wanted to go to the Wild West in the 1980s, you had to go to Berlin, not America. The walled-in city became the creative melting pot for sub- and pop-culture. Everything seemed possible. *B-Movie* is a fast-paced collage of mostly unreleased film and TV footage from a frenzied decade, from Blixa Bargeld to Nick Cave, in a city where the days are short and the nights are endless. Part of Film Fest Gent's *Sound and Vision* series. Register via helene@filmfestival.be, before 19 October (until 18.00).

Theater

“Wij proberen nieuwkomers zichtbaar te maken”

KunstZ brengt in MAS toneelstuk over migratie naar Europa

Dit weekend brengt een bont gekleurd gezelschap de *Under Sail* in het MAS. De acteurs van KunstZ werkten tien dagen lang aan het theaterstuk. “Het is voor heel wat mensen van de groep een deel van hun verhaal.”

De theatervoorstelling *Under Sail* wordt dit weekend op de achtste verdieping van het Museum Aan de Stroom (MAS) opgevoerd. De performance kadert in het Europese project *The City Ghetto's of Today*. Vijftien acteurs, van bijna evenveel origines, gaan opzoek naar hoe het is om als immigrant aan te komen in Europa. Voor velen van hen is het een herkenbaar verhaal.

Het project *The City Ghetto's of Today* begon in 2013 in het Italiaanse Bologna bij theaterregisseur Pietro Florida. Hij verzamelt een aantal acteurs met verschillende achtergronden, om samen op zoek te gaan naar de betekenis van een getto in hun stad. Ondertussen is Florida met zijn project al in diverse Europese steden geweest. Nu is het de beurt aan Antwerpen.

Pleidoos voor meer kleur

In Antwerpen mag regisseur Florida aan de slag met de acteurs van KunstZ. KunstZ is een sociaal artistieke organisatie die acteurs en podiumkunstenaren van diverse origine begeleidt en onder-

Enkele van de acteurs die dit weekend *Under Sail* opvoeren in het MAS. FOTO: JIMMY VERBEEK

steunt richting theatersector. “Wij proberen een brug te leggen tussen anderstaligen, mensen die hier niet geboren zijn, en de culturele sector”, zegt Greet Viaets, artistiek leider van KunstZ. “Dit doen we bijvoorbeeld door een deeltijdse opleiding. Tijdens die opleiding werken we toe naar een project. Nu is dat de voorstelling

Under Sail.”

In totaal zijn er tachtig mensen aangesloten bij KunstZ. “We zijn de enige theaterorganisatie in Vlaanderen die werkt met anderstaligen. Het omgaan met diversiteit is een van de grote vraagstukken in steden. Wij proberen een weg te zoeken om die nieuwkomers zichtbaar te maken in onze

blanke, culturele sector”, zegt Viaets.

Acceptatie

De acteursgroep die *Under Sail* op de planken brengt, is erg divers. Een Griekse doctoraatsstudent, een Afghaanse vluchteling, een Belg met Marokkaanse roots, enz. Het stuk gaat over een groep

immigranten die onderweg is naar Europa. “*Under Sail* is voor heel wat mensen van de groep een deel van hun verhaal”, weet acteur Murphy Landu Njoya. “Het stuk gaat over aanpassing aan je nieuwe omgeving, maar ook de oorspronkelijke samenleving die zich moet aanpassen.”

ROBIN MICHELS

W A R ?

Tips voor levensgenieters

EET

Ronda

De keuken van Ronda is Marokkaans. Je kunt er heerlijke tajines met couscous eten. Ik ben opgegroeid met Mohammed, de uitbater. Hij opende dit restaurant een zestal jaar geleden, en het draait heel goed. Ik ben superfier op hem! In het interieur komen niet enkel Marokkaanse, maar ook Andalusische elementen terug.

Vismarkt 10, Mechelen

Poyraz

Bij Poyraz ga ik voor een simpele Turkse pizza. Tot voor kort woonde ik tegenover dit restaurant. Even bellen, de straat oversteken en mijn pizza stond klaar. Zo gemakkelijk! De Driekoningenstraat is een hele leuke straat waar iedereen elkaar groet. Ik ga dat zeker missen wanneer ik binnenkort verhuis naar Brussel.

Driekoningenstraat 35, Antwerpen

Dansing Chocola

Ik eet graag eenvoudige gerechten zonder al te veel poespas. Bij Dansing Chocola ga ik voor de frietjes met stoofvlees of een spaghetti met tomatensaus. De kok van deze zaak kan trouwens niet alleen heel goed koken, hij kan ook verschrikkelijk goed zingen. Die man is trouwmateriaal!

Kloosterstraat 159, Antwerpen

Junior Mthombeni

Deze 43-jarige muzikant, regisseur en acteur speelt de hoofdrol in 'De Figurant'. De crimi van Daniel Lambo gaat in première op 16 oktober tijdens het Mestizo Arts Festival.

tekst Aleydis Nissen

DRINKT

Nonkel Wannes

Bij Nonkel Wannes ga ik regelmatig mijn koffietje drinken. Of zeg liever, mijn cappuccino met surrogaat suiker. De inrichting lijkt wat op die van Dansing Chocola: veel warme houten jaren 60-accnten. Je mag mij daar altijd een namiddag wegzetten; het is net mijn tweede woonkamer.

Montignystraat 21, Antwerpen

Flamingo

Doordat ik nu veel in de KVS speel, ontdekte ik onlangs de Flamingo. Die ligt er tegenover. Ik merk dat deze zaak mijn creativiteit stimuleert. We vergaderen hier dan ook graag. Ik neem dan meestal een huisgemaakte smoothie.

Lakensestraat 177, Brussel

De Gouden Vis

Twintig jaar geleden was de Vismarkt een groezelige buurt. Nu t kom ik weer vaker in Mechelen, en ik heb gemerkt dat het plein opgewaardeerd is. Op het terras van de Gouden Vis kun je me vinden met een goed boek. Zelfs in de herfst!

Nauwstraat 7, Mechelen

SHOPT

Sun-Wah

Sun-Wah ligt aan het station in Antwerpen. Het is een Aziatisch warenhuis. Heerlijk om te ruiken aan de ramboetan en andere exotische vruchten. Van tachtig procent van de producten, weet ik niet wat ik ermee zou moeten aanvangen. Daarom verschijn ik aan de kassa meestal met een potje eenvoudige pikante saus.

Van Wesenbekastraat 16, Antwerpen

De Zondvloed

In De Zondvloed vind je een mix aan nieuwe en oude boeken. Ik doe hier graag mijn onderzoek voor een nieuw stuk. Zo lees ik momenteel veel over Malcolm X. De Zondvloed is zo fijn omdat je er al eens in een boek mag bladeren, zonder op de vingers getikt te worden. Er zijn ook regelmatig lezingen van auteurs.

Onze-Lieve-Vrouwstraat 70, Mechelen

Tips

© DIEGO SCHLEPANS

MO* - 20 oktober 2015

Rafeef Ziadah: Palestijnse kunstenaars in ballingschap

Rafeef Ziadah is activiste en spoken word artieste. Ze werd geboren in Libanon, waar haar grootouders terechtkwamen toen ze in 1948 uit Palestina verdreven werden. Leven in ballingschap en Palestina vormen dan ook de rode draad door haar werk. MO sprak met haar over de strijd tegen onderdrukking.*

EBE DAEMS . 20 OKTOBER 2015

Rafeef Ziadah is actief in de BDS-beweging (Boycott Divestment and Sanctions) die tot een oplossing in Israël wil komen door internationale druk. Ook met haar kunst vestigt ze de aandacht op de Palestijnse kwestie. Als spoken word artieste treedt ze overal ter wereld op en geeft ze poëziewerkshops. Ze werd vooral bekend met de gedichten *We Teach Life*, *Sir* en *Shades of Anger* die viraal gingen op het internet. Binnenkort staat ze op de planken op het Mestizo Arts Festival in de Antwerpse Arenbergsschouwburg. Wanneer ben je begonnen schrijven?

‘Ik heb sinds mijn kindertijd altijd al poëzie geschreven. Poëzie en literatuur zijn heel belangrijk in de Palestijnse cultuur. Ik groeide op met de poëzie van Mahmoud Darwish, de nationale dichter van Palestina. Mijn ouders lazen ook veel dus het schrijven kwam vanzelf bij mij. Ik werd in Libanon geboren in een oorlogssituatie en daarna werd ik als vluchteling zonder geldige documenten gedeporteerd. Ook als kind schreef ik dus al over leven in ballingschap en Palestina.’

Dat leven in ballingschap zorgde ervoor dat jullie veel verhuisd zijn.

‘Ik ben zowat overal opgegroeid door problemen met onze documentatie als vluchteling. We hebben in allerlei landen rondom de Middellandse Zee geleefd. Ik heb lange tijd in Griekenland gewoond. Uiteindelijk ben ik in de Verenigde Staten en vervolgens Canada beland en nu woon ik in Londen. Dat is het verhaal van Palestina waarover je weinig te horen krijgt.

‘Er wordt gesnoeid in het budget van UNHCR en dan vragen ze zich af waarom mensen vluchten. Dat is ongelofelijk hypocriet.’

Mensen begrijpen de bezetting min of meer, maar horen niets over het feit dat je geen thuisland hebt om naar terug te keren. De situatie van Palestijnse vluchtelingen in Syrië is ronduit rampzalig op dit moment. Libanon en Jordanië beschouwen de Syrische burgers die hun land binnenkomen als vluchtelingen, maar de Palestijnen die in Syrië wonen, worden aan de grens gewoon tegengehouden. Ze zitten vast in Syrië.

Dat is het verhaal van de vluchtelingen crisis dat amper in de media komt. Bovendien is er binnen Syrië geen bescherming voor Palestijnse vluchtelingen, want UNRWA (United Nations Relief and Works Agency, het VN-agentschap voor Palestijnse vluchtelingen in het Nabije Oosten) heeft geen

beschermingsmandaat voor Palestijnen. Ze hebben enkel een mandaat voor humanitaire hulp. UNHCR bijvoorbeeld heeft wel een beschermingsmandaat, maar de internationale gemeenschap snoeit in hun budget. En dan vragen ze zich af waarom mensen naar het Westen vluchten... Dat beleid is ongelofelijk hypocriet.'

Wat heeft je aangezet om met je poëzie naar buiten te treden?

'Ik durfde eerst niet te performen omdat Engels mijn tweede taal was. Maar toen ik in Canada doceerde, deden we veel creatieve acties om mensen bewust te maken van wat er in Palestina gebeurt. Toen ze de Apartheidsmuur begonnen te bouwen en de checkpoints uitbreidden, bouwden we een Apartheidsmuur en een checkpoint op onze campus. Ik speelde een Palestijnse burger die op de grond lag. Toen kwam er een jongeman voorbij die me in de buik schopte en zei dat ik het verdiende verkracht te worden voor ik terroristenkinderen op de wereld zou zetten.

Door dat incident heb ik *Shades of Anger* geschreven. Mijn woede over het gebeuren heeft mijn eerste performance aangevuurd. Ik was zo zenuwachtig dat ik niet naar het publiek durfde kijken. Ik hield mijn ogen dicht, maar ik was zo boos dat het gedicht eruit kwam als een lange schreeuw.

Toen ik mijn ogen opende aan het eind kreeg ik een staande ovatie. In de mainstreammedia horen mensen altijd dat de situatie in het Midden-Oosten zo complex is dat ze het nooit zullen begrijpen. Maar wanneer je hen alledaagse verhalen brengt, kan je de propaganda doorprikken en zien ze de menselijkheid van de situatie in.'

Leef je nu dan van je poëzie?

'Neen, want dan zou ik niet vrij zijn om het soort kunst te maken dat ik zelf wil maken. In het begin ben ik naar een paar productiehuizen gestapt, maar dan krijg je steeds dezelfde reacties. "Waarom temper je het niet wat? Waarom haal je de politieke boodschappen er niet uit? Zou je niet gewoon over vrouwen schrijven, maar niet over politiek?" Alsof dat mogelijk is! Ik werk als academica en dat laat me toe te kiezen met welke kunst ik daarnaast naar buiten kom.'

Je bent ook actief in de BDS-beweging. Je academische carrière begon ook met een doctoraat hierover?

'Met mijn doctoraat bestudeerde ik de BDS-beweging in Canada en de reactie van de Canadese overheid. De overheid probeerde het gebruik van het woord Apartheid af te schaffen en de financiering van organisaties die de BDS-beweging steunden, stop te zetten. De meeste mensen zien Canada als een vrij en vredelievend land, maar Canada werkt heel nauw samen met Israël en dat beïnvloedt natuurlijk het activisme in Canada. Het land is een van Israël's belangrijkste bondgenoten geworden.'

Is de publieke opinie in Europa dan anders dan in Canada?

'Europeanen begrijpen de situatie in het algemeen beter en van de burgers is er meer steun. Dat komt, denk ik, omdat Europa dichterbij Israël ligt, waardoor meer mensen erheen kunnen reizen en de situatie met hun eigen ogen kunnen zien. Maar ook de EU en haar lidstaten zijn medeplichtig aan de bezetting en de Apartheid in Israël.

Meer en meer mensen wereldwijd zien in dat de huidige situatie niet houdbaar is en dat Israël geboycot en gesanctioneerd moet worden. Dat overheden hun verantwoordelijkheid moeten nemen en er een militair embargo tegen Israël moet komen. Europese burgers moeten hun overheden onder druk zetten om Israël niet langer te steunen. Als je een pestkop bent en iedereen steunt je daarin, waarom zou je dan stoppen met pesten?

De huidige regering in Israël is de meest rechtse die er ooit al geweest is. Ze hebben duidelijk aangegeven dat ze geen Palestijnse staat willen en veel rechtse ministers roepen voortdurend op tot geweld. Je kan de Palestijnen niet blijven vragen te onderhandelen als er van Israëlische kant duidelijk geen enkele politieke wil is daarvoor. Hopelijk kunnen we met internationale steun en via de BDS-beweging toch verandering teweeg brengen.'

Zelf ben je ook een grote voorstander van de culturele boycot van Israël. Wat kan je hiermee bereiken?

'Israël gebruikt kunst als propagandamiddel. Het is een marketingcampagne waar ze veel geld in steken om als een normaal land over te komen en hun imago te idealiseren. Je hebt aan de ene kant een bezetting en bombardementen, maar aan de andere kant zijn er ook Israëlische dansgezelschappen en films, alsof er niets aan de hand is.

Daarom is het belangrijk de organisaties die deze producties ondersteunen en zo Israël's misdaden

vergoelijken, te boycotten. Het is een sterk signaal waarmee we zeggen dat de situatie niet normaal is en dat we het ideaalbeeld dat ze ons proberen te verkopen niet accepteren. We willen de werkelijke situatie zien en de gruwel die ze een ander volk aandoen.

Ik geloof ook niet in de stelling dat kunst apolitiek is. Je kan niet in zo'n wrede situatie als de bezetting leven en doen alsof je erbuiten staat zonder een politiek standpunt in te nemen. Kunstenaars moeten hun verantwoordelijkheid opnemen over waar hun kunst getoond wordt en met wie ze samenwerken.'

Kan kunst helpen om de situatie op te lossen?

'Kunst kan de situatie niet oplossen, maar wel het probleem belichten en mensen inspireren. In de mainstreammedia is er veel desinformatie en anti-Palestijnse propaganda. Kunst kan dat doorprikken. Bovendien onderschatten we soms dat de strijd tegen onrecht moeilijk en vermoeiend is. Kunst kan mensen daarbij inspireren om het niet op te geven.

'Alsof de geschiedenis gisteren begon en de Palestijnen plots boos werden en besloten in opstand te komen.'

Mensen raken ook gewend aan het geweld omdat de situatie al zo lang aansleept. Met de huidige escalatie zie je dat mensen niet onmiddellijk reageren. Ze zijn zo gewend aan grote aantallen doden dat het wel lijkt alsof ze wachten op een nieuwe aanval op Gaza met duizenden doden om in actie te schieten, terwijl het dagelijkse geweld van Israël tegen de Palestijnen vergeten of zelfs ontkend wordt.

Het is ook choquerend hoe de mainstreammedia het conflict belichten. Alsof de geschiedenis gisteren begon en de Palestijnen plots boos werden en besloten in opstand te komen.

Over de dagelijkse bezetting reppen ze niet. Het publiek wordt jammer genoeg onverschillig en dat probeer ik met mijn poëzie te doorbreken, zodat het terug over mensen gaat en niet over statistieken.' Zelf heb je nooit in Palestina gewoond en toch weet je de gevoelens van mensen die onder de bezetting leven, over te brengen met je poëzie. Waar haal je je inspiratie vandaan?

'Israël probeert de Palestijnen te verdelen: Palestijnen in het land, buiten het land, Palestijnen van 1948,... Maar we zijn en blijven één volk. Veel van mijn vrienden hebben in de Israëlische gevangenissen gezeten en leven dagelijks onder de bezetting. Ik zie heel duidelijk welke impact dat heeft op mensen hun leven en hoe het systeem functioneert. Bovendien heb ik de Israëlische militaire bezetting van Beiroet meegemaakt. Dat is een gelijkaardige ervaring.

Ik heb mensen gezien die alles kwijtraakten. Hun huis, hun familie, hun tweede huis. Mensen die het kleine beetje dat ze hadden in het vluchtelingenkamp verloren en bleven overleven en vooruitgaan. Die kracht inspireert me elke dag. Als ik het leven moeilijk vind, dan denk ik aan de vrouwen die hun families erdoor gesleurd hebben en, tegen alle verwachtingen in, overleefden. Dat inspireert me om verder te werken.' De Palestijnen lijken ondanks de aanhoudende bezetting inderdaad de strijd nooit op te geven. Waar blijven zij hun kracht uit putten?

'Ik denk niet dat ze een andere optie hebben. Je moet wel overleven en je verzetten tegen de wrede en racistische manier waarop Israël ons behandelt. Mensen doorheen de geschiedenis zijn altijd in opstand gekomen tegen dit soort repressie. De slavernij als institutie en het kolonialisme hebben heel lang bestaan, maar mensen bleven weerstand bieden. Ik denk dat mensen van nature tegen onrecht vechten en Palestijnen krijgen elke dag met veel onrecht te maken. Je kan mensen niet heel lang onderwerpen. Uiteindelijk zullen ze zich verzetten.'

Zou je zelf in Palestina willen leven als het mogelijk wordt?

'Het is mijn droom om ooit in Palestina te kunnen leven. We kunnen de klok niet terugdraaien en terugkeren naar het Palestina van 1948, maar we moeten er wel voor ijveren te kunnen terugkeren en dan een leven op te bouwen gericht op de toekomst.'

Als het probleem daar opgelost is, is jouw strijd dan gestreden?

'Nee, zeker niet. Ik ben geëngageerd om de strijd aan te gaan zodat alle mensen vrij van bezetting, kolonialisme en Apartheid kunnen leven. Niet enkel de Palestijnen, maar iedereen die onderdrukt wordt of het nu om de Black Lives Matter-beweging gaat of de Europese antibesparingsbeweging. Ik ben geëngageerd voor die strijd op alle niveaus.'

Wie Rafeef Ziadah graag aan het werk ziet, kan op donderdag 22 oktober terecht op het Mestizo Arts Festival in de Arenberg in Antwerpen. Info & tickets op mestizoartsplatform.be.

[Binnenland](#) [Buitenland](#) [Cultuur](#) [Lifestyle](#) [Opinie](#) [Sport](#) [Video](#) [PIDMA](#)

MAF pakt uit met 'de politieke muur'

door [Flora De Pauw](#)
gepubliceerd op 30/10/2015 in [Cultuur](#) - 0 reacties

Slam poets Rafeef Ziadah en Grada Kilomba tekenen present voor 'de politieke muur' tijdens Mestizo Arts Festival. (Foto © MAF/An Maes)

Gelijkaardige artikels

[\[Video\] Rafeef Ziadah trengt poëzie met politieke toets](#)

[Een mix van muziek, comedy en poëzie tijdens 'Nuff Said'](#)

[Barni geeft jong talent een muur](#)

["Ik wil niets materiëls toevoegen, zoals een standbeeld of een gat in een muur"](#)

[Music for Life pakt groot uit met Editors](#)

Artikel delen

[Twitter](#)

De negende editie van het **Mestizo Arts Festival (MAF)** draaide rond het thema 'de muur', in al zijn geledingen. Dat is ook waar het Mestizo Arts Festival voor staat: een ongewoon kunstenfestival met kunstenaars en hun blik op de wereld. Verschillende kunstdisciplines komen aan bod tijdens het tien dagen durende festival.

Het politieke facet van 'een muur' werd op donderdagavond 22 oktober extra belicht. Racisme, onbegrip, vluchtelingen vallen onder die noemer. Deze levige avond werd gevuld door sprekers van formaat. De try-out van Impilo als voorprogramma, drie vrouwen met ongewone stem als hoofdact: slam poets Aja Monet (VS), Grada Kilomba (Sao Tomé en Principe, West-Afrika) en Rafeef Ziadah (Palestina/VK). De mix van een theatervoorstelling en drie sprekers werkt in dit geval wondergoed. Feiten rond racisme, vluchtelingen enzovoort komen tot hun recht en worden daarbij gefiltreerd door een creatieve adem.

Impilo

In Impilo gaan de acteurs Idy Mbengue en Zukisa Nante de confrontatie aan met het menselijke verlangen. Op zoek naar seks, eten, ervaring, alles wat de mens tot mens maakt. Door verandering van intonatie en houding wordt tastbaar dat verlangens soms destructief, dan weer hoopgevend zijn. Het

De Wereld morgen – 14 oktober 2015

Mestizo Arts Festival sloopt muren

Op vrijdag 16 oktober gaat de negende editie van het stedelijke Mestizo Arts Festival van start in de Antwerpse Arenbegschouwburg. Als vanouds biedt dit festival plaats aan jonge kunstenaars uit verschillende disciplines die werken met en voor de stedelijke context. Het centrale thema van dit jaar is 'de muur'.

Ciska Hoet

woensdag 14 oktober 2015

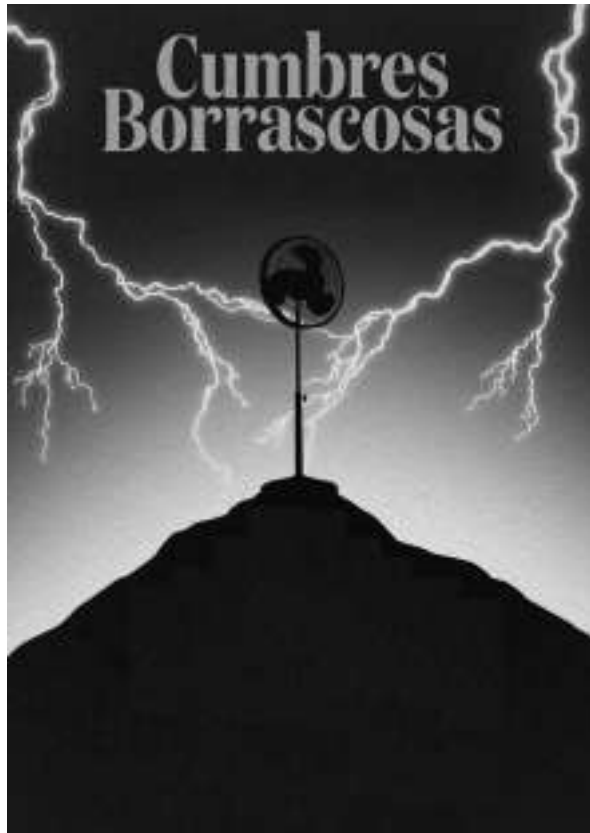

Het Mestizo Arts Festival – korweg MAF – ontstond negen jaar geleden als een festival voor jonge kunstenaars die elders binnen de kunsten nog geen plaats vonden. Intussen is MAF uitgegroeid tot een vaste waarde in het kunstenlandschap. De organisatie wordt gelauwerd omdat ze erin slagen een jong en divers publiek aan te trekken door nauwgezet de vinger aan de pols te houden van wat er leeft en opkomt in de stedelijke kunstenscene. MAF noemt zichzelf daarom ook wel eens de 'Rode Duivels van de kunsten.'

Dit jaar is 'de muur' het centrale thema. Van 16 tot en met 31 oktober wordt er met 150 kunstenaars gereflecteerd en gewerkt over de muren rond en tussen ons: tussen landen, tussen mensen, reële en virtuele muren, muren als grenzen of als mogelijkheden. Met het oog daarop strijken er kunstenaars uit alle windstreken neer in Antwerpen.

Binnen het thema 'politieke muur' doen bijvoorbeeld de geëngageerde spoken word-artiesten Aja Monet (VS), Rafeef Ziadah (Palestina/VK) en Grada Kilomba (West-Afrika) hun ding. De Argentijnse theatermakers Lolo en Lauti brengen dan weer een nieuwe versie van hun stuk Woeste Hoogten met acteurs van KunstZ. En binnen Mural, de muur als Canvas wordt het werk van street artists tentoon gesteld in zes kunsttempels waaronder KVS, WP Zimmer en 't Arsenaal. Ook het Antwerpse Sincollectief zal van de partij zijn met hun satirische monoloog De Hoeder en de nieuwe langspeelfilm De Figurant die ze samen maakten met regisseur Daniel Lambo.

Het volledige programma vindt u [hier](#).

Argentijnse theatermakers Lolo & Lauti brengen met Woeste Hoogten een onorthodoxe bewerking van de klassieker Wuthering Heights van Emilie Brontë.

Mestizo Arts Festival (MAF) is een laboratorium: het biedt ruimte voor artistiek onderzoek in een stedelijke context. Elk jaar buigen tientallen artiesten en kunstenaars zich in het kader daarvan op een even abstract als concreet thema. Dit jaar kiest MAF voor de muur. De muur als nationale grens, als scheiding tussen mensen, als mogelijkheid. Reële en virtuele muren. Een unieke zoektocht die doorgaat in Antwerpen, Mechelen en Brussel, maar ook in Buenos Aires en Mexico Stad.

Ook de negende editie van het Mestizo Arts Festival wordt gekenmerkt door de mix, door de samenwerking tussen artiesten met verschillende achtergronden, zowel cultureel als professioneel. Wat elke keer opnieuw leidt tot verrassende resultaten en een andere kijk op onze realiteit. Op 16 oktober rolt MAF de rode loper uit voor de avant-première van *De Figurant*, een langspeelfilm van regisseur Daniel Lambo, geschreven door Fikry El Azzouzi. *De Figurant* is een coproductie van het theatergezelschap SINCOLLECTIEF, de drijvende kracht achter voorstellingen als *Rumble in da jungle*, *Wachten op Gorro* (ook op het programma van MAF) en *Reizen Jihad*. *De Figurant* is het verhaal van Thabo, een crimineel met acteerambities die uit het drugsmilieu probeert te stappen maar in de illegaliteit belandt.

Street artists bewerken muren in het kader van MAF. Binnenmuren, deze keer. Met wereldberoemde Mexicaanse muralist Diego Rivera als inspiratie, worden de muren van Arenbergsschouwburg, wp Zimmer, DE Studio, KVS, t,arsenaal en KOP gebruikt als canvas. Op die manier zullen de artiesten reflecteren over politiek engagement en de positie van *street art* binnen de kunsten. Op elk van de locaties wordt een inhuldigingsreceptie gehouden, en men kan ook deelnemen aan een gegidst parcours langs de verschillende muren in Antwerpen. De interpretaties van het werk van Rivera zullen bovendien via live streaming naast de originele werken in Mexico te zien zijn.

Op 21 oktober presenteert SINCOLLECTIEF *De Hoeder*, samen met MAF en Villanella. *De Hoeder* is een voorstelling over de vergane glorie van een dictator, een satirische monoloog over gemis, glorie

en verval met acteur Chaib Idrissi, ooit een groot leider, nu een hoopje ellende. De politiek is nooit ver als het over muren gaat: de raciale conflicten in Amerika, de muren in Europa om migranten buiten te houden en de muur die Palestina en Israël scheidt... De geëngageerde spoken word-artiesten Aja Monet (VS), Rafeef Ziadah (Palestina/VK) en Grada Kilomba (Sao Tomé en Príncipe, West-Afrika) benaderen de muur als politieke scheiding met hun krachtige woorden. MAF biedt ook ruimte voor een originele kijk op theater. Argentijnse theatermakers Lolo & Lauti brengen met *Woeste Hoogten* een onorthodoxe bewerking van de klassieker *Wuthering Heights* van Emilie Brontë. *Woeste Hoogten* ging in première in Buenos Aires maar in Antwerpen maken ze een nieuwe versie met acteurs van KunstZ. Op het podium worden de spelers vervangen door afgeschreven huishoudtoestellen. Zo krijgen ze een tweede leven en stem: upcycling. Nog tot 31 oktober brengt MAF ook nog concerten (Fresku!), video (SYSTEM_D), een bewerking van Bela Bartoks opera *Hertog Blauwbaards burcht*, de jongste voorstelling van Let's Go Urban (*Mirror of Society*), dans, *works in progress* en zoals elk jaar sluiten ze af met een *Fiesta de los Muertos* (Mictland) op 31 oktober.

Mestizo Arts Festival (MAF). Van 16 tot 31 oktober op verschillende locaties. Meer info:
<http://mestizoartsplatform.be/>

Demos

Work In Progress ihkv Mestizo Arts Festival

Voorstelling

Wed - 21/10/2015 - 09:30 to Thu - 22/10/2015 - 17:30

Zoals elk jaar vers bloed op de planken bij het Mestizo Arts Festival. Allerhande makers tonen hun voorstelling-in-de-maak (max. 30') en gaan het gesprek aan met de kunstensector. Een samengestelde groep van professionals uit de sector doen na elke WIP een persoonlijke nabespreking (1 u) met de artiesten. Met constructieve feedback en interessante contacten op zak kunnen zij hun voorstelling dan verder uitwerken. Wanneer dat gebeurt, wordt MAF steeds coproducent.

WIP (c) Mestizo Arts Festival

De Work In Progress van 2015 (21 & 22/10)

Marieke Marieke - Aminata Demba, Kaltoum Boufangacha, Leen Braspenning (regie) (partner GEN2020/t,arsenaal)

(The Bound Body)/Behind the veil of Isis (werktitel) - Maryam Kamal Hedayat en Judith Clijsters (video/docu-dans - partner kunstZ)

The voice van Vlaanderen - Giovanni Baudonck (zang-theater - partner kunstZ)

Bezeten stad - NON aka Ali Wouters (dans/video/tekst - partner MAF)

De programmering door Arbi - Arbi el Ayachi (comedy-performance - partner MAF)

25 Hours - Osei Bantu (vroeger: Konichiwa crew) (dans - partner MAF)

BRUT - Raquel Gualtero (dans - partner De Warande)

MON/DE - Julien Carlier (dans - partner KVS)

Point Point Period - Joffrey Jay Richmond Anane en Sara Sacha Golijanin (partner: MAF)

DE Fred TALKS

Tussen de Work In Progress door worden er informele miniconferenties gehouden waarin artiesten en partners van MAF de experts zijn. Interessante thema's worden aangehaald, waarna ieder mee in dialoog kan gaan.

MEER INFO

PROGRAMMA 21/10 (9u30-16u): [Klik HIER \(+ info over de voorstellingen en DE Fred TALKS\)](#)

PROGRAMMA 22/10 (9u30-17u30): [Klik HIER \(+ info over de voorstellingen en DE Fred TALKS\)](#)

+ Lunch

Locatie: DE Studio Large, Maarschalk Gerardstraat 4, 2000 Antwerpen

BILL.be

MAF 2015

MESTIZO ARTS F

Tijdens **MAF (Mestizo Arts Festival)** kieperen 150 kunstenaars theater, muziek, dans en beeld in de mixer. Het brouwsel dat daaruit volgt, geldt als artistiek experiment, maar ook als onderzoek naar 'de stad' anno 2015.

Dit jaar staat het artistieke onderzoek in het teken van **DE MUUR**. De muur tussen mensen en landen, als (virtuele) grens maar ook als een springplank voor innovatie. Want wat voor jou een drempel is, doet misschien wel dienst als canvas voor iemand anders.

Blauwbaard, graffiti à la Rivera en tape

Het programma zit stampvol en reikt enorm breed. Van [poetry slam met Blauwbaard](#) tot [graffiti à la Diego Rivera](#). Ook wat betreft de locatie laat **MAF** zich nergens vastspelden. Zo kan je in Mechelen terecht voor **Tape It**, een performance waarbij rapper **ZigSag** en actrice **Kirsten Mariën** elkaars herrineren aan 'hun' stad letterlijk aan de grond lijmen.

In de Brusselse **KVS** is het dan weer **Wachten op Gorro**. Tijdens voorstelling bouwen de mannen van

NoMoBS een brug tussen *spoken word* en hip hop, met de spanning tussen hun Vlaamse en Marokkaanse roots als barometer.

<http://www.21bis.be/agenda/mestizo-arts-festival-stelt-nieuwe-stroming-kunstenaars-voor/>
Mestizo Arts Festival stelt nieuwe stroming kunstenaars voor
22 OKTOBER 2015ASTRID KKORT, TEKST

MAF brengt een mix van theater, muziek, dans en beeld. © Astrid Kempenaars

In Antwerpen is het **Mestizo Arts Festival (MAF)** van start gegaan. Via verschillende projecten gaat het MAF op zoek naar creatief leven in verschillende steden. Op vrijdag 16 oktober vond de eerste inhuldiging plaats in **Arenberg** in Antwerpen. Het MAF zal gedurende vijftien dagen een mix van theater, muziek, dans en beeld brengen in Antwerpen, Brussel, Mechelen en zelfs Rotterdam. Alle activiteiten worden georganiseerd met een focus op het thema **DE MUUR**.

Mexicaanse roots

De inhuldiging ging van start met de vernissage van de *muur van Jaz* door **Franco Fasoli**. Dit is een muurschildering geïnspireerd op het werk van de wereldberoemde Mexicaanse muralist **Diego Rivera**. Dit stukje kunst was te bewonderen in de inkomhal van de Arenbergsschouwburg. Ondertussen kon je genieten van een hapje en drankje op de receptie.

Na de avant-première kon je nog *total loss* gaan op de afterparty in *fake hollywood* thema. DJ Masterflash nam de beats van dit feestje voor zijn rekening.

De ontvangst en de afterparty waren in *fake Hollywood* thema © Astrid Kempenaars

MURAL

De *muur van Jaz* door Franco Fasoli is een onderdeel van de tentoonstelling **MURAL** van het Mestizo Arts Festival. Straatartiesten namen de muren in zes kunsthuizen onder handen en voorzagen **Arenberg**, **wpZimmer**, **DE Studio**, **KVS**, **t,arsenaal** en **KOP** van een creatief likje verf. Hun inspiratie halen ze bij Mexicaans icoon **Diego Rivera**. De fresco's en muurschilderingen van deze man werden wereldberoemd binnen het culturele wereldje.

De muur van jaz door Franco Fasoli © Astrid Kempnaars

Embamex Bélgica-UE @EmbMexBelgicaUE

Op 16/10 #MAF15DEMUUR in #Antwerpen. Tentoonstelling 'Mural' geïnspireerd op #DiegoRivera
<http://ow.ly/Tlh0o>

Politiek kantje

Met hun werk willen de straatartiesten even stilstaan bij politiek engagement en de positie van street art binnen de kunst. Daarom werd er bewust gekozen om de muurschilderingen voor een keer niet in de stad te creëren maar binnenin cultuurhuizen.

Verschillende artiesten toonden hun werken op de fototentoonstelling © Astrid Kempnaars

Eigentijdse film

Om 20.30 uur werd de avond verdergezet met de avant-première van de langspeelfilm *De figurant*. Dit is de eerste langspeelfilm van **SINCOLLECTIEF** met regisseur Daniel Lambo. **SINCOLLECTIEF** is een muziektheatercollectief dat zijn pijlen richt op het vatten van de grootstedelijke context in eigentijdse muziek en theater. En dit liefst voor alle soorten publiek.

De avond werd verdergezet met de avant-première van de langspeelfilm *De figurant*. © Astrid Kempnaars

Ben je benieuwd naar deze pareltjes van muurschilderingen? Van dinsdag 27 oktober tot en met donderdag 29 oktober kan je je creatieve zelf verwennen met een gedicte parcours langs verschillende muren in Antwerpen in wp De Zimmer. Verder zijn er nog tal van activiteiten die lopen tot en met zaterdag 31 oktober.

Tekst en foto's: © Astrid Kempnaars